

Freedom of Choice

Skulpturer och teckningar av Mikael Åberg
Örnsköldsviks museum och konsthall
26 januari – 9 mars

I den samtida konsten märker jag ofta av ett glapp mellan det man är tänkt att förstå och det som det faktiska verket säger oss. Är det meningen att en förklarande text ska behöva finnas med? Jo, visst kan det tillföra och kanske till och med vara nödvändigt. Personligen tycker jag dock att den medföljande informationen ska presenteras som en del av själva verket och inte, som det ibland kan tyckas, som ett nödvändigt ont. I ett sådant sammanhang kan jag uppskatta Mikael Åbergs "Freedom of Choice" som har ett språk i sig själv, om än inte helt förståligt. En av de saker som verket utstrålar är att där finns en djupare innebörd. Tilltalar verket dig, så finns all möjlighet att ta reda på vad drivkraften bakom verket är. "Freedom of Choice" är en skulptur uppbyggd av mönstrat kontaktpapper och spegelfolie fastsatt på ett antal MDF-skivor. Dessa monterar han sedan ihop likt ett jättelikt tredimensionellt pussel. Intresserat undrar jag om dessa skivor har sina bestämda platser då han monterar upp skulpturen, eller om hela skulpturen har friheten att inta olika formationer? Faktum är att det medföljer en liten förklarande text, en text som jag gärna skulle ha varit utan. Efter att ha läst den förstår jag att den frihet som skulpturen syftar till är valfriheten i konsumtion. Att det finns ett överflöd i konsumtionssamhället och att vi i det luras till att konsumera mer än vad vi tänkt.

Det måste hos Mikael Åberg finnas en viss tillfredsställelse i hans hållning till verket eftersom han låtit hela utställningen gå under namnet "Freedom of Choice". Det är inte alls underligt. För visst finns här intressanta saker att hämta då den både stimulerar det estetiska och intellektuella sinnet. Men jag tycker ändå att den stora behållningen i Mikael Åbergs konst ligger i det visuella uttrycket och inte i dialogen mellan idé och framförande.

Det verk som stannar kvar längst i mina tankar är "Sopspionen". Jag läser den först som en kvarglömd sopsäck. Den står på en sådan plats, delvis bortställt, att man lätt kan tolka den som nonchalans från konsthallens sida – varför lämnas sopor utspridda i utställningsrummet? Liksom med verket "Freedom of Choice", skulle jag helst ha haft den utan någon förklarande text tillgänglig. Figuren jag ser i verket är någon jag känner en stark sympati till, han tycks inte ha det särskilt lätt här i världen. Den känslan – känslan som får mig att vilja gå fram och klappa honom tröstande på axeln – förstörs delvis då jag läser att figuren är personen som kollar vad vi slänger i våra sopor.

Annars tycker jag mycket om landskapsteckningarna som hänger i det ena av utställningsrummen. Här utgår han från reklamblad som kommer i postlådan eller böcker han köper på Myrorna. Dessa har han sedan som grund till sina teckningar. Det är bra utgångspunkter om man vill slippa det motstånd som ibland infinner sig då man hamnar inför ett vitt pappersark. Man släpper på prestationskraven och vad som helt tydligt framkommer, efter en titt på Mikael Åbergs teckningar, är en känslighet och ett djup. För mig är det en bra kombination – att ha respekt till tecknandet men inte nödvändigtvis materialet.

Text och foto: Ida Rödén